

РЕШЕНИЕ

№ 1409

гр. С., 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Р.

при участието на секретаря В.К
като разгледа докладваното от Д.Р. Гражданско дело № 20221110120031 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК вр. чл. 133 СК.

Образувано е по предявен от М. С. Р., ЕГН *****, против М. М. Н., ЕГН *****, иск по чл. 132, ал. 1, т. 2 СК, за лишаване на ответника от родителски права по отношение на детето Б. М.ов Н., ЕГН *****.

В исковата молба се твърди, че страните са родители на детето Б. М.ов Н., ЕГН *****. Твърди се, че от 2017 г. бащата се дезинтересирал от грижите за детето, не контактувал с него и не плащал издръжка. В съдебно заседание ищцата се явява лично, като поддържа исковата молба.

В отговора на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва иска изцяло, както и наведените в исковата молба фактически твърдения. В съдебно заседание ответникът се явява лично, като поддържа отговора.

При изслушването си по реда на чл. 133, ал. 2 СК ответникът заявява, че не би желал да бъде лишен от родителски права и не е очаквал нещо подобно. Сочи, че до навършване на шестмесечна възраст от детето е помагал за разходки, за хранене. След като се разделили съдът определил да заплаща месечна издръжка от по 120 лв., като по устна договорка с ищцата този размер бил намален до 100 лв. месечно, ако се плати веднага. Твърди, че платил по банков път издръжка за два месеца, впоследствие заминал за чужбина, а след връщането си родителите му обещали да му помогнат да установи контакт с детето. Още тогава на телефонния номер на ищеца отговаряла друга жена. Сочи, че не е искал много интензивен контакт, не знаел какво да направи и всичко останало във времето. Желаете да се вижда с детето през две-три седмици в присъствие на майката или на други лица.

Прокурорът от Софийски районна прокуратура намира предявения иск за основателен.

ДСП-Сердика в депозирания по делото социален доклад сочи, че детето се отглежда от майката заедно с настоящия ѝ партньор, като е наблюдавана привързаност между майката и детето. Последното е спокойно в присъствие на своята майка. Споделило е, че се обръща към настоящия партньор на майка си с обръщението „тати“, играят с него на различни игри, излизат и карат ролери, скейтборд, колело. Детето е казало също, че не познава баща си и не го помни, желае да се запознае с него и да има възможност понякога да се вижда с него, но само в присъствие на майка си, за да бъде по-спокоен. ДСП-Красно село не е изготвила социален доклад, като е посочила, че социален работник е направил многократни опити да се свърже с бащата, на един от тези телефони бащата не отговарял, другият е бил изключен, на последния номер отговорила бабата по бащина линия на детето, която заявила, че ще предаде на бащата да се свърже със социалния работник, което не се случило. В съдебно заседание на 17.11.2022 г. на ответника изрично е указано да съдейства на социалните работници за изготвяне на доклада, като именно в това съдебно заседание същият сам е посочил телефонни номера за връзка, но не е оказал своевременно необходимото съдействие за извършване на доклада.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.132, ал. 1, т. 2 СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка.

По делото се установява, че страните М. С. Р., ЕГН *****, и М. М. Н., ЕГН *****, са родители на детето Б. М.ов Н., ЕГН ***** /л. 8 от делото/. С решение № 74571/27.03.2017 г., постановено по гр.д. № 57034/2016 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 27.03.2017 г., е прекратен сключен между страните граждански брак поради сериозно и непоколебимо взаимно съгласие, като упражняването на родителските права и местоживеенето на детето Б. М.ов Н., ЕГН *****, е предоставено на ищцата, а на ответника е определен режим на лични отношения с детето и същият е осъден да му заплаща издръжка. Видно от служебни бележки на л. 17-18 от делото, както и приложена към тях справка на л. 19 от делото, присъдената издръжка за детето се изплаща към 26.11.2020 г., както и в периода м. януари 2019 г. – м. февруари 2022 г., от СО, район „Изгрев“. Видно от удостоверение, издадено от ЧСИ Мариян Петков /л. 86 от делото/, актуалният към 04.11.2022 г. размер на задължението на ответника за издръжка на детето възлиза на сума в размер на 12 060,55 лв., като няма постъпили доброволни плащания от ответника, както и такива, постъпили в резултат на наложени обезпечителни мерки. Детето на 31.05.2021 г. е завършило задължително предучилищно образование /л. 20 от делото/, като през учебната 2021/2022 година е записано като ученик в първи клас в 119 СУ „Академик Михаил Арнаудов“, гр. С. – л. 21 от делото. Установява се от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпит на доведения от ищеца св. С.А., които съдът кредитира като логични и последователни, се установява, че при раждането на детето

страните са живеели в жилище в гр. С., ж.к. „Л.“, като бащата по това време полагал грижи за детето. Разделили се преди навършване на едногодишна възраст от детето. Свидетелят, който поддържа ежеседмичен контакт с майката и детето, няма възприятия нито за обаждания от страна на ответника, нито за плащана от него издръжка, нито за помощ от негова страна в грижите за детето. На два пъти е била с майката на банкомат, за да провери дали е постъпвала издръжка за детето, и такава не е била постъпила. От показанията на св. Х.Б., лице, с което ищцата съжителства при условията на фактическо съпружеско съжителство, на които съдът също дава вяра, преценявайки ги с оглед евентуална заинтересованост по реда на чл. 172 ГПК, доколкото ги намира за обективни и кореспондиращи си с останалите събрани по делото доказателства, се установява, че откакто свидетелят живее с ищцата на съпружески начала – м. декември 2017 г., свидетелят няма възприятия за заплащане на издръжка за детето от страна на ответника, за негови обаждания по телефон или някаква заинтересованост от негова страна по отношение на детето. Имало е една случайна среща в метрото, когато ищцата, свидетелят и детето се качили в мотриса, в която се намирал ответникът, при която среща, след като ищцата посочила на свидетеля кой е ответникът, свидетелят застанал между ищцата и ответника, като впоследствие последният се преместил. Контакт между детето и ответника нямало. От показанията на св. Марчела П., майка на ответника, които съдът кредитира в частите, в които пресъздават непосредствени възприятия на свидетеля, като последователни и непротиворечащи на други събрани по делото доказателства, преценявайки ги по реда на чл. 172 ГПК, се установява, че след раздялата между страните – на 20.09.2014 г., първоначално ищцата останала да живее в гр. С., ж.к. „Л.“, но впоследствие се преместила и вече свидетелят и ответникът нямали никакъв контакт с нея, тъй като сменила и телефона си. Свидетелят разговаряла с бащата на ищцата, който казал, че не може да даде телефонен номер без съгласие на ищцата. Ответникът е ходил на адреса на бащата на ищцата, но никога не е намирал никого там. Ответникът платил издръжка за два месеца – в началото след развода, а впоследствие, включително и до датата на провеждане на разпита /12.01.2023 г./ не е заплащал каквато и да било издръжка. Един път искали със свидетеля да се преведе, но нямали банкова сметка и не превели издръжка за детето. Ответникът заминал през 2015 година в чужбина и тогава се преустановили търсенията, които по твърдения на самия ответник при изслушването му в открито съдебно заседание на 12.01.2023 г. не били особено интензивни. В хода на делото, след като получил книгата и адреса на ищцата, ответникът също не заплатил издръжка.

По делото не са събрани други относими и допустими доказателства.

При така събраните доказателства съдът намира иска за основателен. Съгласно чл. 132, ал. 1, т. 2 СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка. На първо място, съдът взе предвид обстоятелството, че ответникът, като родител на малолетния Б., е имал правото да се вижда и да общува с него без значение от личните отношения, които има с майката. Това право е и едновременно задължение за полагане на непосредствени грижи за детето, извън задължението да се плаща издръжка. По делото обаче безспорно се установи, че след

заминаването си в чужбина /показанията на св. П./ ответникът не е търсил детето. Освен това, установява се, че ответникът не е заплащал и издръжка за детето Б. /св. П./ Издръжката е парично задължение, което е носимо, а не търсимо такова, поради което самият длъжник /в случая – ответникът/ е трябвало да я доставя на детето, действащо чрез неговата майка и законен представител. Доколкото в случая това не е било спазвано, то следва да се приеме, че ответникът трайно не е давал издръжка на детето си, дори и в хода на делото. Следва да се посочи, че съдът намира за неоснователни изложените от ответника доводи за препятстване от страна на майката на отношенията му с детето. Действително, установява се същата е сменила телефонния си номер, но също така се установява и то от твърдения на самия ответник, както и от разпита на св. П., негова майка, че търсенето на контакт с детето се изчерпва с посещение на жилището на бащата на ищцата; освен това, въпреки заявяването от него желание, дори и в хода на производството ответникът не е заплатил издръжка за своето дете дори и за един месец. Съдът намира, че е несъстоятелно възражението, че ответникът не разполага с банкова сметка на ищцата, тъй като самият той заявява, че издръжка за два месеца е заплатил именно по банков път.

В производството за лишаване от родителски права съдът изследва всички обстоятелства, касаещи поведението на родителя, в това число налице ли е основателна причина за трайно пренебрегване на родителския дълг. Когато не е налице такава обективна основателна причина, установяването на която е в тежест на страната, която твърди наличието ѝ, недаването на издръжка за осигуряване живота на детето и трайното неполагане на грижи за отглеждането му, сочи за дезинтересиране и пренебрегване на родителските задължения /в този смисъл е и решение № 406/27.12.2011 г., постановено по гр. д. № 1125/2010 г., по описа на ВКС, IV г.о./. В конкретния случай по делото не се установи причина, която да налага трайното пренебрегване на родителските задължения от страна на бащата спрямо малолетното дете. Поради изложените дотук съображения съдът достига до извода, че от страна на ответника е налице продължително и пълно дезинтересиране спрямо детето му. Родителят укоримо се е самоосвободил от родителските си функции и не ги упражнява по установения ред - като нито изпълнява режима на лични отношения, нито плаща издръжката, определени с решение № 74571/27.03.2017 г., постановено по гр.д. № 57034/2016 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 27.03.2017 г. Той само формално е титуляр на родителските функции спрямо своето дете, което с оглед продължителността на дезинтересираността му е неоправдано и нецелесъобразно за интересите на детето, поради което следва да бъде лишен от родителски права на основание чл.132, ал.1, т. 2 СК по отношение на детето Б..

Съгласно чл. 134, т. 1 СК при лишаване от родителски права съдът следва да определи издръжката на детето, ако такава не е присъдена. В случая с решение № 74571/27.03.2017 г., постановено по гр.д. № 57034/2016 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 27.03.2017 г., е определена издръжка за детето, поради което и съдът не следва да се произнася в тази насока.

Съгласно чл. 134, ал. 1, т. 2 СК при лишаване от родителски права, съдът следва да

определи мерките относно личните отношения между родителя и детето, като прилага съответно чл. 59, ал. 8 СК. Касае се за неотменимо право на родителя, поради което съдът е длъжен да му определи мерки за лични отношения. При всички случаи обаче, решаващ е интересът на детето. При определяне мерките относно личните отношения между лишения от родителски права родител и детето следва да се има предвид както влиянието, което родителят ще окаже при контактите си с детето, така и съществуващата между тях кръвна връзка, като в максимална степен се охранят интересите на детето. Като отчита разнопосочните обстоятелства, а именно - да се охранят интересите на детето, които се състоят в правилното му физическо и духовно развитие и социално формиране, като същевременно се има предвид и съществуващата между баща и дете кръвна връзка, включително съобрази заявеното от детето желание да осъществява контакт с баща си в присъствие на майката, както и заявеното при изслушването на ответника относно желанието му да контактува с детето с присъствие на майката или трето лице през две-три седмици, съдът намира за подходящ следния режим: ответникът да има право да вижда детето си Б. веднъж месечно – всяка трета събота от месеца, за времето от 10,00 до 16,00 часа, в присъствието на майката или на трето, определено от нея лице, освен в месеците юли и август, но само ако в третата събота от тези месеци майката ползва платения си годишен отпуск.

Относно разноските по делото

Претенция за присъждане на разноски има от страна на ищцата, но предвид характера на производството на спорна съдебна администрация съдът намира, че разноски не следва да бъдат присъждани – същите остават в тежест на страните така, както са направени /в този смисъл и определение №385/25.08.2015 г. по ч.гр.д. №3423/2015 г. на ВКС, ГК, I г.о., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК/.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА ОТ РОДИТЕЛСКИ ПРАВА на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК М. М. Н., ЕГН *****, по отношение на детето Б. М.ов Н., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ МЕРКИ ОТНОСНО ЛИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ на основание чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 59, ал. 8, т. 1 СК, между М. М. Н., ЕГН *****, и детето Б. М.ов Н., ЕГН *****, както следва: бащата има право да вижда детето веднъж месечно – всяка трета събота от месеца, за времето от 10,00 до 16,00 часа, в присъствието на майката или на трето, определено от нея лице, освен в месеците юли и август, но само ако в третата събота от тези месеци майката ползва платения си годишен отпуск.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се изпрати за вписване на

лишаването от родителски права до общината по постоянния адрес на родителя /ответник/ – чл. 136 СК.

Съдия при Софийски районен съд: _____